

Psalm 127: Vergeefse moeite

Het arbeidsethos van een pelgrim

THEMA

Psalm 127 spreekt over ‘vergeefsheid’ en raakt daarmee een thema aan wat in onze tijd misschien wel actueler is dan ooit. We bouwen torens die tot in de hemel rijken, maken al op jonge leeftijd carrière, verlengen ons leven door gezonde voeding en wetenschap... Maar wat is het waard? Soms kan een gevoel van zinloosheid je ineens overvallen.

Al ons gezwoeg en alles wat we bereiken is vergeefs, zegt Psalm 127, tenzij...

Tenzij je God in je leven betreft en hém het huis laat bouwen, hém de wacht laat houden, hém het je laat geven. Psalm 127 leert je dat je pas écht rijk bent wanneer je leert om met open handen van God te ontvangen.

Zoals David, die moest leren dat niet hij een huis voor God bouwt, maar dat God een huis voor hem bouwt. Zoals Martha, die moest leren dat niet zij voor Jezus moest zorgen maar dat Jezus voor haar aan zorgt. Psalm 127 leert je te zijn zoals Maria, die aan Jezus’ voeten neerzat en alles ontving. God geeft het zijn lieveling in de slaap (vers 2).

In het tweede deel spreekt de Psalm ‘ineens’ over kinderen, die een geschenk en een erfenis van God zijn (vers 3). Kinderen zijn belangrijker dan alle werkdoelen die je in het leven

kunt stellen, zegt de Psalm. Zoals een raak geschoten pijl getuigt van goede schutterskunde, zo getuigen kinderen van goed ouderschap (vers 4). Welke normen en waarden geef je hen mee? Hoe leer je hen in afhankelijk van God te leven en welk voorbeeld ben je voor hen? De ‘investering’ om je kinderen te leren leven met God is er één waar zegen op rust: God geeft zijn zegen tot in het duizendste geslacht (Ex.20,6).

Psalm 127 is geschreven in een tijd dat kinderen hebben de norm was. De Psalm legt er de nadruk op dat kinderen een *geschenk* zijn waar tegelijkertijd een grote *verantwoordelijkheid* in mee komt. Die verantwoordelijkheid geldt ook voor mensen die (nog) geen kinderen hebben ontvangen. Met elkaar zijn we in de gemeente verantwoordelijk voor de geloofsopvoeding van *onze* kinderen. De kinderen van de gemeente zijn indirect ook Gods geschenk aan wie kinderloos bleven.

Zo bouwen we allen samen en ieder afzonderlijk aan ons levenswerk. Je levenswerk bouwen zonder God is vergeefse moeite, het bereikt niets. Maar wie bouwt in afhankelijkheid van God, die kan afstand nemen, zich rustig neerleggen en tevreden slapen.

LEESROOSTER

Maandag (01-02)	Psalm 127
Dinsdag	2 Samuël 7,1-16
Woensdag	Lucas 10,38-42
Donderdag	Filippenzen 1,3-6
Vrijdag	Prediker 5,9-19
Zaterdag	Filippenzen 4,4-9

Vragen

1. Hoe bewaar jij de balans tussen werk, vrije tijd en sociale contacten? Als je kinderen hebt gekregen: Hoe verdeel je de aandacht? Hoe zou je willen dat je kinderen opgroeien?
2. Op welke manier betrek jij God in je werk? Hoe voorkom je dat je in de greep komt van je agenda?
3. Lees Prediker 5,11: wat zegt deze tekst jou?
4. Hoe kan de kerk een plek zijn waar we opnieuw leren om ons werk te doen in het licht van Jezus? Hoe kunnen we leren wat tevredenheid is?

Prikkels

1. Ik slaap altijd goed.
2. Ik heb mijn zaakjes goed op orde.
3. Ik ervaar 'vergeefsheid' in mijn leven.

VOOR DE JEUGD

1. Kijk eens naar je ouders: hoe voeden zij jou op? Wat denk je dat ze jou mee willen geven in de opvoeding? Lukt dit een beetje? Doe jij er zelf ook je best voor?
2. Wat zou jij willen bereiken in het leven? Welke dromen koester je? Welke rol heeft de Here God daarin, denk je?